

РЕШЕНИЕ

№ 6912

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 23.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4522** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 - 207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на И. Е. Г. от [населено място], подадена чрез пълномощника му адвокат Б. К., срещу „Ц. за градска мобилност” ЕАД за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 31,20 лева, причинени от незаконосъобразна принудителна административна мярка (ПАМ), ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от 02.03.2023г.

Исковата молба е предявена на 12.05.2023г.

Ищецът И. Е. Г. претендира имуществени вреди, представляващи реално претърпени загуби, изразяващи се: в заплатена такса за освобождаване на принудително задържан автомобил чрез поставяне на техническо средство – „скоба“ в размер на 30 лева, и стойността на изпратено кратко текстово съобщение за пракиране в „Зелена зона“ в размер на 1,20 лева. ПАМ е била оспорена пред съда и отменена с влязло в сила съдебно решение. Ищецът претендира разноски за настоящото производство по представен списък.

Ответникът „Ц. за градска мобилност” ЕАД (ЦГМ) в писмено становище оспорва иска без да сочи конкретни доводи. Прави възражение за прекомерност на разноските на ищеца.

Прокурорът дава заключение за допустимост и основателност на иска.

СЪДЪТ приема иска за процесуално допустим. Разгледан по същество, искът е часнично основателен.

Установени факти:

Относимите към спора факти се установяват от приетите писмени доказателства.

На 16.12.2021г. ищецът е паркирал управлявания от него автомобил марка „Лексус“ с рег. [рег.номер на МПС] в зона за почасово паркиране „Зелена зона“ в [населено място], като е изпратил кратко текстово съобщение (SMS) с номера на автомобила на телефон 1303, след което е получил потвърдително съобщение, че е платено паркиране до 13,42ч. .

Въпреки това автомобилът е бил принудително задържан от контролор по автомобилния транспорт в ЦМГ, като му е поставена „скоба“ за престой в зона за почасово паркиране. Видно от изпратеното съобщение от ЦМГ скобата е била поставена в 12,34ч. преди да изтече времето за паркиране.

За премахване на скобата ищецът е заплатил такса от 30.00 лева, видно от представения фискален бон, след което е оспорил ПАМ пред съда.

Приложената ПАМ е отменена като незаконосъобразна с Решение №3313 от 16.05.2022г. на Административен съд София-град по адм.д.№12687/2021г., което е влязло в сила на 02.03.2023г., след като е било потвърдено от Върховния административен съд с Решение №2234/02.03.2023г. по адм.д.№5744/2022г.

Правни изводи:

По допустимостта на иска:

Предаден е иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно приложена ПАМ. Вредите се претендират като претърпени загуби. Искът е допустим, тъй като е предаден от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на длъжностното лице, приложило ПАМ.

По основателността на иска:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; 2/вреда от такъв административен акт, действие, бездействие; 3/причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна. Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предаден искът за обезщетението – чл.204, ал.4 от АПК.

Безспорно се установява по делото наличие на всички предпоставки то фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ о отношение на претендираните

вреди в размер на 30 лева. Приложената ПАМ е отменена от съда като незаконосъобразна. В резултат на приложената ПАМ имуществото на ищеца се е намалило с 30 лева – стойността на платената такса за освобождаване на автомобила.

По тези съображения съдът признава доказана увреда на ищеца в размер на 30 лева.

По отношение на претендираната сума от 1,20 лева – представляваща стойността на изпратения SMS за паркиране в „Зелена зона“, не се установява причинна връзка с приложената ПАМ. Основанието за заплащането на тази сума е престоят на автомобила в зоната за почасово паркиране – обсотятелство, което не се оспорва от ищеца – и тази сума не е обусловена от приложената ПАМ.

Това мотивира съда да отхвърли иска в частта му над 30,00 лева до пълния предявен размер от 31,20 лева.

По съединения иск

Съединеният иск за заплащане на законна лихва за причинените вреди е основателен до размера на уважения иск от 30 лева.

Съгласно Тълкувателно решение №3 от 22.04.2004г. на Върховния касационен съд административният орган изпада в забавя след влизане в сила на съдебното решение, с което се отменя административния акт или се установява незаконосъобразността на действията или бездействията на органа.

В случая ответникът изпада в забавя на 02.03.2023г., като забавата продължава до окончателното заплащане на главницата, включвайки в този период и времето от отмяната на ПАМ до предявяването на исковата молба.

Разноски:

С оглед изхода на делото и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата 10 лева, представляваща заплатена държавна такса. Процесуалното представителство и правната помощ, са оказани от адвокат Б. К. безплатно при условията на чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата (ЗА), видно от представения договор. При това положение съгласно чл.38 ал.3 от ЗА отвеникът заплаща адвокатското възнаграждение на адвоката, а не на представляваната страна. Дължимото адвокатско възнаграждение е в минималния размер от 400 лева по чл.7, ал.2, т.1 във връзка с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град, II отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД да заплати на И. Е. Г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 30 (тридесет) лева заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 02.03.2023г. до окончателното й изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на И. Е. Г. срещу „Център за градска мобилност“ ЕАД в частта му над 30,00 лева до пълния предявен размер от 31,20 лева.

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД да заплати на И. Е. Г. разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД да заплати на адвокат Б. В. К. адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четирисотин) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: